

ὡς σοφοῦ περιηγήτοῦ, τὰς ὁδοιπορικὰς ἀναμνήσεις του, τὰς ἐπουσιώδεις παρατηρήσεις του, τὴν μυρίαν τῶν φίλων του ἀλλ' ἐπειτα, καθόσον συνεξοικειοῦται καὶ συζῇ μετ' αὐτοῦ, ἀνακαλύπτει τὰ προτερήματά του, καὶ αἰσθάνεται κλίσιν πρὸς τὸν Πίκουιν.

Τὸ κατ' ἐμὲ, ἡ τάσις αὕτη τοῦ πνεύματος τοῦ Δίκηνς εὐρίσκεται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον εἰς ὅλα του τὰ ποιήματα. Ἡ καρδιά του οἰκειοποιεῖται πάντοτε ὅ,τι προητοίμασε τὸ πνεῦμα καὶ ἡ φαντασία του. Ἐντεῦθεν προέρχεται ἀναμφισβόλως ἡ ἀλληλοδιαδοχὸς διάθεσις τοῦ ἀναγνώστου πρὸς δάκρυα καὶ πρὸς γέλωτα. Καὶ ἐνῶ ἀναγινώσκοντες τὰς σκηναὺς αὐ-

Κύριος Δίκηνς.

τὰς αἰσθανόμεθα ἀνέκφραστον ἡδονὴν, δὲν βιαζόμεθα ὅμως νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν καταστροφὴν. Εἰς τὰ ποιήματά του δὲν φυλάττει τοὺς ὅρους ἐκείνους τῆς ἀρχαίας ποιήσεως, ἀξιούτης ὥστε πάντα ν' ἀποβλέπωσι πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Ὁ Δίκηνς δὲν συνειθίζει νὰ κατασκευάζῃ πυραμίδα ἥς τινος νὰ συναρμολογῶνται ὅλοι οἱ λίθοι οὕτως ὥστε νὰ φθάνωσιν, ἐρρῶδως μέχρι τῆς κορυφῆς. Ἐξ ἐναντίας ξέει ἀγάλματα ὡραιότατα, τῶν ὁποίων τὰς ὀφείας ὅλας ἀρέσκεται νὰ βλέπῃ ὁ ὀφθαλμὸς, χωρὶς ἡ θέα τῆς μιᾶς αὐτῶν νὰ ἀπαιτῇ ἐξ ἀνάγκης καὶ τὴν θέαν τῶν ἄλλων.

Ἄλλ' εἶναι ἄρα τοῦτο ἐλάττωμα; ἀμφιβάλλομεν διότι, ἀφοῦ ἡ φύσις εἶναι τόσῳ ποικίλη, διὰ τί ἡ ποίησις, ἡ φιλολογία, καὶ ἡ τέχνη αἰτίνες μιμῶνται αὐτὴν, νὰ μὴ ἔχωσιν ἐπίσης ποικίλας μορφάς;

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

τοῦ ἱατροῦ *Ι. Δε-Κινάλλα*, πρὸς τὸν ἀρχιατρὸν τῆς *Α. Μ. Κόριον* *Ι. Βοῦρον*, περὶ τερατομόρφου τινος βρέφους.

—ο—

Ἀξιότιμε φίλε καὶ συνάδελφε!

Τὴν 18 τοῦ λήγοντος ἐγεννήθη ἐν Κοντοχωρίῳ θήρως ὠριμὸν τι καὶ τερατόμορφον θῆλυ βρέφος, ὑπαγόμενον κατὰ τὸν Γεωφρουά Σκιντ' Ἰλαῖρον εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀνεγκεφάλων (anencephaliens) καὶ τὴν τάξιν τῶν ἐγκεφαλοθλίπτων (thli-rsocephals), καθότι ἡ ἀνωμαλία αὐτοῦ συνίστατο εἰς τὴν ἔλλειψιν τοῦ ἄνω μέρους τῆς κεφαλῆς καὶ τὴν ὑπαρξίν τοῦ κατὰ τὸ ἰνίον χαρακτηριστικοῦ τῆς τάξεως ταύτης ἐρυθροῦ ἐξογκώματος· ἐπομένως δὲν ἔχει μέτωπον, τὸ δὲ πρόσωπον ἔχει παρὰ τὸ σῆμα πρὸς τὰ ἔμπροσ, καὶ κεῖται ἐγκαρσίως πῶς ἔχον τὴν χροιάν ὑποπέλιδνον, ὡς ἔχουσιν αὐτὴν καὶ τινὰ ἄλλα μέρη τοῦ σώματος, ἰδίως δὲ οἱ ὦμοι καὶ οἱ βραχίονες. Αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ εἰσὶν εὐαρίμναι, καὶ ἐν εἶδει στεφάνου κεῖμεναι περὶ τὴν βάσιν τοῦ ἐρυθροῦ ἐξογκώματος. Ἐχει προσέτι τὴν ῥίνα πλατεῖαν καὶ συντεθλιμμένην, τὸ δὲ στόμα ἡμικλειστον, καὶ τὰ ἄνω οὖλα ὑπὲρ τὸ σῆμα ἀνεπτυγμένα καὶ πρὸς τὰ ἔμπροσ ἐξέχοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξογκωμένους καὶ ὑπὸ ὑδροφθαλμίας προστεθλιμμένους· τὰ ὦτα παρομοιωμένα, καθότι αἱ κόγχαι αὐτῶν εἰσὶν οὐ μόνον ὀλίγον τι ὀγκωδέστεραι τοῦ συνήθους, ἀλλὰ καὶ ὀριζοντίως συντεθλιμμέναι καὶ ὡς ἐκ τούτου πρὸς τὰ ἔξω τείνουσαι ἄνω δὲ ἐκάστης αὐτῶν ὑπάρχει μικρά τις τριχοσκεπὴς ἀπόφυσις, συγχειμένη πιθανῶς ἐκ τῶν παραμορφωμένων καὶ μὴπω ἀνεπτυγμένων βρεγματικῶν ὀστέων, ὁμοιάζουσα εἰς μολὶς ἀναφυόμενα ἐριφοκέρατα. Ἡ δὲ ἐπὶ τῆς κορυφῆς ὑπάρχουσα σαρκώδης καὶ τρογγυλοσειδῆς ἐξογκώσις ὁμοιάζουσα κατὰ τὸ σχῆμα εἰς ἄμισχον μύκητα, ἐπεκτείνεται ἐγκαρσίως ἀπὸ τοῦ μετώπου μέχρι τοῦ αὐχένος, ὅπου ἀποτελεῖ μικρὰν τινὰ κοιλότητα, καὶ κατὰ τὸ χρῶμα ὁμοιάζει εἰς ἐρυθρὸν μεταξόπτειλον ὕφασμα (κατυφέν). Ἡ δὲ οὕτω παραμορφωμένη κεφαλὴ κεῖται σχεδὸν ἐπὶ τῶν ὤμων, ἕως τῆς παντελοῦς σχεδὸν ἐλλείψεως τραχήλου, ἢ μᾶλλον τῆς ἀτελοῦς ἀναπτύξεως τῶν αὐχενικῶν σπονδύλων· ἔλλειψις ἰδιαίχουσα, ὡς κάλλιστα γνωρίζετε, εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῶν τεράτων καὶ οὐ ἔνεκα τινὲς τῶν φυσιολόγων παρωμοίασαν αὐτὰ μετὰ τῶν φρόνων, ἐνῶ ἄλλοι ὡς ἐκ τῆς ἐξογκώσεως τοῦ προσώπου τὰ παρωμοίασεν πρὸς τινὰ εἶδη πιθήκων. Τοιοῦτου εἶδους τεράτων ποιῶνται μνεῖαν πλείστοι τῶν συγγραφέων, ἰδίως δὲ ὁ Ἀλδοβράνδος, Ραῦγέρος, Δένυτος, Λιττρέος, Μαβρίγυέτος, Δολίγνων, Ρόσσης, Γράνδης, Σανδειφόρτιος, Μαλακάρνιος, Βάττα Πρωτολόγγος, Λοδστεῦνος,

Μέκελος, Γεωφρυνά Σαιντ' Ιλαΐρος, Βρέων, Βλαν-δίνος, Σπέσας, Γαλθαίνιος, Λεβαρδεϊγγος, Άλφάνος, Ρουαύτος, Ευσχάμος και Ίλλος, και λ. εκ' των όποιων παρατηρήσεων εξάγεται, ως δέν σās λανθάνει, ότι όσον άφ' ενός τά τοιαύτης φύσεως τέρατα άπαντίζονται συνεχώς παρά τοις ανθρώποις, τόσον άφ' ετέρου σπανίζουσιν εις τά ζώα.

Τό περί ού ό λόγος τέρας μόλις γεννηθέν άπεβίωσεν ούδέν άλλο δείξαν, ως έδεξαίωθην παρά της παρεμβείσης μυίας, σημείον ζωής, ή σπασμωδικάς τινας κινήσεις και καρδιοπαλίαν. Ταύτα συνήθως, ως καλώς γνωρίζετε, μόλις ολίγας τινας ώρας επιζώσι, και σπανίως υπέρ τās 24 ώρας μετά τόν τοκετόν· τό δέ μακροβιώτερον πάντων υπήρξε τό παρά τοῦ Ευσχάμου και Ίλλου αναφερόμενον, ό παρήγαγε τό ζήν μέχρι της εκτης άπό της γεννήσεώς του ήμέρας.

Τερατόμορφον βρέφος.

Είναι δέ σημειώσιμος άξιον, ότι ή μήτηρ αύτου νέα 20 ως έγγιστα έτών, εύεκτοῦσα και καλώς έχουσα κατεσκευασμένον τό σῶμα, άλλ' ούχι και δυνατής κράσεως, τεκνοποίησας τρίς, έτεκε πάντοτε τερατόμορφα βρέφη, διότι τό πρώτον είχε λοζωμένα άπαντα τά άρθρα αύτου, τό δεύτερον έφερεν επί της κεφαλής κυστωειδές τι εξόγκωμα περιέχον τόν εγκέφαλον και έπομένως υπαγόμενον εις την κατηγορίαν των εξαγκεφάλων (exencephalics), τό δέ τρίτον είναι τό περί οῦ πρόκειται ένταῦθα ό λόγος, και τό όποιον θέσας εις ανάλογον φιά-

λην οίνοπνεύματος μετά σωσίκρεω, παρέδωκα προς τό Β. έπαρχείον ένα άποσταλή προς τό έν Αθήναις μουσεϊον, την δέ εικόνα αύτου σās επισυνάπτω ένταῦθα.

Είμι δέ μ' όλην την υπόληψιν

Έν Θήρᾳ την 24 Ιαννουαρίου 1855.

ό φίλος και συνάδελφος ύμῶν

Γ. ΔΕ-ΚΙΣΑΛΛΑΣ.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΚΤΥΠΩΜΑΤΩΝ

ΑΡΧΑΙΩΝ ΣΦΡΑΓΙΔΟΛΙΘΩΝ ΑΝΕΚΔΟΤΩΝ,

υπό

Γ. Γ. ΠΑΠΗΛΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.

Έν Αθήναις

1855.

(Συνέχεια. Ίδε φυλλάδ. ΡΙΣΤ').

—ο—

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Α) Έκ των δώδεκα Ολυμπίων Θεῶν.

1) Ζεύς.

1. Κεφαλή Διός δρυοστεφής προς δεξιάν· ως προς τό ήθος παράβαλε τά νομίσματα της Ήπειρου. ε. Δ'.—τ. γ'.—μ. 19 π. 16 1/2.

2. Κεφαλή Διός δαρυοστεφής προς δεξιάν, καλής τεχνοτροπίας και εύρύθμου άπεργασίας. ε. ζ'.—τ. γ'.—μ. 9 π. 7.

3. Κεφαλή Διός δαρυοστεφής προς δεξιάν. ε. Η'.—τα. Ζ'.—μ. 10 π. 9 1/2 λ. σάρδιος.

4. Ζεύς θεβιος προς άριστεράν, κρατών τη δεξιᾳ φιάλην, τη δε έτέρα σκῆπτρον έφ' οῦ άετός· περίξ ΔΠΙ Η' ΑΙΤΤ (Δι...)· ή σφραγίς εύρεθείσα έν Κύπρῳ εικονίζει ίσως τόν Σαλαμίνιον Δία. ε. Ζ'.—τ. ζ'.—μ. 16 π. 13—λ. ίασπις (τοῦ Ν. Χαριπόλου).

5. Ζεύς επί θρόνου καθήμενος προς άριστεράν· ένωθεν γυμνός, τό δε ιμάτιον περιζωννύει την όσφύν· κρατεί τη δεξιᾳ Νίκην, τη έτέρα δε σκῆπτρον· άπισθεν τοῦ θρόνου ΝΕΙ—; Νείσου, όπερ δια τοῦ αύτου χαρακτηρος των γραμμάτων αναγινώσκεται· επί έτέρου καλλίστου λίθου εικονίζοντος τόν τιτανομάχον Δία (Μυλλέρ. Πιν. μερ. Β'. πιν. 2. άρ. 24). Ως προς τό ήθος παράβαλε τά νομίσματα της Ήλιδος τά περιεστώντα τόν όλόμπιον Δία, (αυτόθι μερ. Α. πιν. 29. άρ. 103) ε. ζ'.—τ. γ'.—μ. 14. π.—11 1/2.

6. Ζεύς επί δίφρου καθήμενος προς άριστεράν· κρατεί Νίκην και σκῆπτρον, παρά τοῦς πόδας του δε ίσταται ό άετός. ε. Η'. π. ζ'.—μ. 14 π. 12.—λ. σάρδιος.

7. Ζεύς επί δίφρου καθήμενος προς άριστεράν· κρατεί Νίκην και σκῆπτρον, παρά τοῦς πόδας του ίσταται ό άετός. ε. Ζ'. π. δ'.—μ. 12. π. 10.

8. Ζεύς επί δίφρου καθήμενος προς άριστεράν.